

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

38. årg.

Bergen, Onsdag 24. desember 1952

Nr. 51

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Utlandet: Til Danmark, Sverige og Island kr. 10.00, ellers kr. 16.00 pr. år.

Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850. Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Fiskerioversikt for uken som endte 20. desember 1952

Det var noe variable værforhold i uken som endte 20. desember. Deltakelsen i fiskeriene var avtakende utover uken på grunn av fiskernes hjemreise til jul. Småsildefisket ga forholdsvis bra fangster i Finnmark, Troms, Helgeland, Romsdal og Sunnmøre. Av brisling ble det tatt endel med trål. Fisket i Finnmark var mindre enn uken før grunnet mindre deltakelse. I Vesterålen ble det tatt endel sei med garn, men lineforsøk etter torsk fra Andenes ga mest brosme og lange. Det er god tilgang på levende rusetorsk. I Møre og Romsdal var det noen få båter som var ute på de nærmere banker et par netter og tok endel hå, lange, brosme etc. Langs kysten sørover var det endel fiske fra de vanlige steder, men i det hele med mindre resultater enn uken før. Det kom inn mange håbrankuttere med ujevnt fangstutbytte. Rogaland hadde et betydelig hummerkvantum også siste uke.

Småsildefisket:

Fisket i Nord-Norge fortsatte med til dels gode fangster, men med avtagende deltakelse også i siste uke. Ukefangsten for hele Nord-Norge ble på 47 670 hl mot 75 160 hl uken før. Av fangsten ble 10 200 hl tatt i Finnmark, hvorav på Refsbotn 2500, Lerrisfjord 3200, Bekkafjord 3300, Olderfjord i Talvik 1100 og Dyfjord 100 hl. Troms hadde 25 620 hl, hvorav på Kvenangen 15 800, Lyngen 2100, Malangen 1200, Solbergfjord, Sørreisa 4220, Lavangen 200, Gratangen 2100 hl. Nordland hadde 11 850 hl, hvorav på Sortlandssundet 600, Helgeland (mest Gildeskål) 11 250 hl. I alle distrikter var det krill, mussa, småsildeblandinger som ble tatt.

Distriktet Buholmsråsa—Stad hadde mest fiske

på Sunnmøre og i Romsdal. Ukefangsten ble 820 hl fetsild og 18 027 hl småsild, hvorav til hermetikk 0 — 1480, sildolje — 799 — 16 547, agn 21 — 0.

Sør for Stad ble det tatt 2000 skj. mussa ved Buskøy i Solund, 540 skj. sild ved Sundvor, Sunnh. og 20 000 skj. blanding av størrelsene 13—19 og 20—34 ved Roaldsøy, Stavanger. Av sistnevnte er det frosset til agn til Finnmark 8000 skj. Det opplyses for øvrig at det 22. desember ble stengt ytterligere 20 000 skj. samme sted.

Det er nå anmeldt fisket 548 504 hl fetsild og 2 986 804 hl småsild, hvorav henholdsvis: hermetikk 2116, 133 501 hl, saltet 37 632, 25 301 hl, sildolje 421 426, 2 778 401 hl.

Fisk brakt i land i Finnmark i tiden 1. januar til 20. desember 1952.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse				
		Fersk og frosset	Filet	Saltet	Hengt	Fiske-mel
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	67 358	8 075	2 299	27 824	29160	—
Hyse	14 254	11 145	1 424	84	1 601	—
Sei	12 290	1 340	1 571	5 717	3 645	17
Brosme	639	23	—	64	552	—
Kveite	1 178	1 173	—	5	—	—
Blåkveite	523	326	197	—	—	—
Flyndre	437	436	—	1	—	—
Uer	1 211	505	608	98	—	—
Steinbit	3 172	1 871	1 142	158	1	—
I alt	101 062	24 894	7 241	3 3951	34959	17

Utvunnet damptran: 36 911 hl, rogn 5 954 hl, herav saltet 3267, iset 2687. ¹⁾Herav til rotskjær 647 tonn.

Brislingfisket:

Av brisling til ansjos ble det i uken tilført fabrikkene ved Oslofjorden 30 skj. notfanget vare og 892 skj. tatt med trål av norske trålere ved Vederøene (Koster).

Fisket i Finnmark:

Fremmede fiskere forlot Finnmark i stigende utstrekning frem gjennom uken. Det ble ilandbrakt 1284 tonn fisk mot 2191 tonn uken før. Av ukefangsten nevnes 838 tonn torsk, 376 tonn hyse, 26 tonn sei, 5 tonn brosme, 28 tonn kveite, 1 tonn flyndre, 4 tonn steinbit, 2 tonn uer og 3 tonn blåkveite. Det er i år i Finnmark inntil 20. desember ilandbrakt 101 062 tonn fisk — ikke langt fra 20 000 tonn mer enn i samme tidsrom av 1951.

Vesterålen:

Andenes melder om utror alle dager unntagen en enkelt i siste uke. Seifangstene på garn var ujevne med 400 til 4500 kg pr. trekning. En del linebåter som forsøkte seg etter torsk (skrei), fikk mest brosme og lange. Fangstene ble på opptil 1500 kg, hvorav 2—300 kg torsk. Bø melder om seigarnfiske på Ytteregga også siste uke med fangst på tils. 46 000 kg. Det er bra utsikter.

Rusefisket:

Det var god tilgang på torsk i Levendefisklagetets distrikt også i siste uke, da også en del båter lastet

inn for julehandelen de siste dagene før jul. Trondheim ble tilført 55 tonn lev. torsk, Bergen 35 tonn, mens Oslo fikk 23 tonn (onsdag).

Bankfisket, kystfisket:

Møre og Romsdal melder om ruskevær og få anledninger til fiske til havs. Ukefangsten ble på 134 tonn, hvorav 29 tonn torsk, 18 tonn sei, 12 tonn lange, 10 tonn brosme, 21 tonn hyse, 1 tonn kveite, 4 tonn skate, 33 tonn lå.

Hordaland melder om ukefangst på 13 tonn, hvorav 7,5 tonn levende fisk, det øvrige sløyd fisk av forskjellig slag.

Rogaland:

Av fisk ble det i uken ilandbrakt 25 000 kg.

Skagerakkysten:

Her er ukens fiskefangst bare 10 000 kg, dertil 1000 kg fjordsild.

Oslofjorden på sin side hadde ingen sild, men 5000 kg torsk.

Håbrannfisket:

Det kom inn hele 17 håbrannkuttere med fangster på 500 til 7000, tils. med 46 000 kg håbrann.

Skalldyr:

Av reker ble det i uken tilført Oslofjorddistriktet 1500 kg kokte, 600 kg rå, Skarerakkysten 4000 kg kokte, 2000 kg rå, Rogaland tils. ca. 5000 kg, Møre og Romsdal 1500 kg. Rogaland hadde hele 20 000 kg hummer siste uke, Skagerakkysten 8000 kg, Møre og Romsdal 400 kg.

Vi ber

alle bedrifter i fiskebransjen om å sende bilder fra sitt virke. — Båter, redskaper, fiskebruk, fabrikker, — alt interesserer.

Fiskets Gang.

Fetsild- og småsildfisket 1/1—20/12 1952.

	Finnmark—Buholmråsa		Buholmråsa—Stad		Stad—Rogaland		Samlet fangst	
	Fetsild	Småsild	Fetsild	Småsild	Fetsild	Småsild	Fetsild	Småsild
	hl	hl	hl	hl	hl	hl	hl	hl
Fersk eksport	—	—	2 800	3 272	12 294	8 002	15 094	11 274
Saltet	15 073	6 672	13 658	6 383	8 901	12 246	37 632	25 301
Hermetikk	85	22 744	1 171	59 672	860	51 085	2 116	133 501
fabrikksild	117 695	1 798 521	178 245	515 923	125 486	463 957	421 426	2 778 401
Agn	7 770	11 993	46 835	15 117	5 980	1 642	60 585	28 752
Fersk innenlands	2 613	277	3 169	1 438	5 869	7 860	11 651	9 575
I alt	143 236	1 840 207	245 878	601 805	159 390	544 792	548 504	2 986 804

Ut- landet.

Den britisk-islandske disputt.

Etter den britiske fiskeripresse å dømme kjører fiskerigrensetvisten mellom Island og Storbritannia seg stadig fastere. Man er ikke fornøyd med den stilling saken er kommet i, i noen av landene. I forrige utgave av Fiskets Gang gjenga vi en redaksjonell artikkel fra The Fishing News, hvori dette blad peker på hvordan British Trawler Federation (trålerrederforbundet) er blitt stillet i gapestoken, og hvordan det tilsynelatende av regjeringen er blitt delegert med et ansvar i saken, som rettelig denne angivelig selv burde tatt på seg. Fra utgaven av »The Fishing News« av 6. desember skal vi gjengi to artikler, hvorav den første under tittel »Iceland says No Talks« er orienterende med hensyn til sakens stilling. Den følger nedenfor:

»Følgende er teksten i en note, som mr. Agnar K. Jonsen — Islands minister i London, overleverte mr. Anthony Nutting, Joint Under-Secretary of State for Foreign Affairs på et møte mellom dem onsdag aften i forrige uke:

»Etter den islandske regjerings mening er hverken de britiske eller islandske trålerredere kompetente til å føre underhandlinger angående de fredningsforholdsregler som er blitt tatt, idet dette er en regjeringsbestemmelse, som den islandske regjering, hvilket den gjentatte ganger har fremholdt, anser for å være i overensstemmelse med internasjonal lov. Forholdsreglene må derfor opprettholdes, så lenge som de ikke er blitt forkastet av en rettsinstans anerkjent blant nasjonene til løsning av deres uoverensstemmelser.

Den islandske regjering protesterer på det bestemteste mot de skritt som britiske trålerredere og fiskegrossister har tatt, som hindrer ilandbringelsen av islandsk fisk i United Kingdom, hvilket absolutt må sies å ha skapt en situasjon som er i høy grad ødeleggende for de gode og harmoniske forbindelser mellom de to land. Den islandske regjering må derfor nok en gang inntrengende henstille til Hennes Majestets regjering om å dra omsorg for at boikotten blir hevet.« — — —

Det er blitt opplyst at den islandske regjering overveier å forelegge disputten for den internasjonale rettsdomstol i Haag. Andre kilder fremholder, at noen sådan hensikt ikke har vært på tale.

Det islandske industriforbund skal ha henstillet til sine medlemmer om ikke å bruke britiske industrivarer så lenge som islandske trålere nektes leveranse i Storbritannia. Den islandske fiskerigrenseutvidelse fikk enstemmig støtte av islandske arbeiderforeningers kongress, som tilrådet regjeringen å søke hjelp av FN dersom det britiske ilandbringelsesforbud hindret islandsk fiskesalg i Storbritannia.

En dissenterende stemme lot seg høre i Grimsby i forrige uke. Det var fiskekjøpmannen mr. Frank McGregor, som sa: »Vi må ha islandsk fisk. Boikotten er en dumhet.«

Formannen i trålerrederforbundet mr. Jack Croft Baker uttalte: »Forbundet står til enhver tid klart til å ta del i hvilken som helst konferanse vår regjering kan arrangere med Islands regjering og islandske fiskeriinteresserte for å få løst den nåværende floke.«

Parlamentsmedlems syn på saken: Mr. Richard K. Law M. P. for Haltemprice av hvis velgere flere er medlemmer av Hulls fiskerinæring mener, at disputten kan løses gjennom forhandlinger og at den bør bli bilagt. På et konservativt møte i West Hull fredag, uttalte han: »En del folk taler om hvor uhyrlig denne uenigheten er, og at de forbryterske trålerredere og offiserer prisgir de britiske husmødres interesser. Men så enkelt er det ikke.

Mr. Law forfektet at det ikke fantes noen legal basis i internasjonal rett for Islands holdning. De henviste delvis til Haagdomstolens avgjørelse i den norsk-engelske sak for et år siden, men disse to sakene var på ingen måte parallelle. Nordmennene fikk medhold fordi de kunne henvise til lang tids hevdelse. Det islandske krav hadde ingen basis hverken i praksis eller historisk presedens eller noe som helst.

Island grunnga sitt krav med å forfekte at disse farvann ble stengt for å bevare fiskebestanden. »Det kan så være«, sa mr. Law, »men det er et bedømmelsesspørsmål, og man har en internasjonal avtale — overbeskatningskonvensjonen — hvorunder det vil bli opprettet en permanent kommisjon som skal avgjøre hvordan man hindrer overbeskatning. Den rette måte for Island å fremme sin sak på er å henvise den til den permanente kommisjon og ikke treffe beslutningene på egen hånd. Våre egne eksperter er enige i at Island har delvis rett, men ikke i at det er berettiget å foreta noen fullstendig stengning av bankene.«

»The Fishing News« annen artikkel av 6. desember er redaksjonell. Den følger:

Det er blitt øst ut tusener av ord i den engelsk-islandske disputten i siste uke, men sakens løsning synes ikke det spor nærmere. De ledende politiske ukeblad har kommentert saken stort sett i overensstemmelse med sine spesielle politiske forutsetninger. »The New Statesman and Nation« har selvfølgelig tolket saken som et forsøk »fra de britiske trålerredere og deres profitdelaktige offiserer på å utøve påtrykk gjennom direkte handling« til skade for konsumentenes interesser. Bevan-gruppens »Tribune« kom med et forsideangrep på trålerredere og påsto de arbeidet under monopolbetingelser, at import av islandsk fisk var det eneste hull i redernes fullstendige kontroll over markedene, og at motivet for handlingen var å skru prisene opp på husmødrenes bekostning.

Svada som denne kan lett skattes etter sitt sanne og nesten verdiløse innhold, men et av ukebladene kom med en anklage, som bør overveies nærmere, nemlig »The Economist«. Den skrev:

»Men det er på ingen måte klart at de av trålerredere i flere britiske havner iverksatte tiltak kan forsvares hverken utfra nødvendighetens grunnlag eller fordi at de vil tvinge den islandske regjering til å kapitulere og trekke sitt dekret tilbake. De har besluttet seg til å innstille utseilingen dersom islandske trålere leverer i angjeldende havner, og har overtalt (det kunne kanskje brukes sterkere uttrykk) fiskegrossistene der til å avslå å forhandle slik fisk.«

Bortsett fra den feilaktige gjengivelse av fakta (trålerredere besluttet selvsagt ikke å nekte å stikke til sjøs — det var tråleroffiserene som besluttet dette), er et slikt forsøk på å kaste stenk på redere og offiserer graverende. Det inneholder beskyldninger om maktmisbruk fra redere overfor grossistene, og det er en beskyldning mot grossistene for at disse ikke har hatt moralsk mot til å sette seg imot press og trusler fra redere.

Grossistene handlet av fri vilje og — til deres ros — ofret de sine mer kortsiktige interesser for å sette næringen i stand til å presentere en samlet front. Kanskje en underretning fra Grimsby og Hull Fish Merchants' Associations til pressen kunne gjendrive denne beskyldning en gang for alle.«

Uenighet om sesongens sildepriser i British Columbia.

Det har foregått en rekke lønns- og prisforhandlinger, men United Fisherman's and Allied Workers' Union, som representerer fiskere og transportarbeidere, samt Fisheries Association of British Columbia, som representerer industrien, har vært ute av stand til å komme til enighet om sildeprisen for 1952—53-sesongen.

PAULSEN & SEMB - Haugesund

Eksport av fersk- og saltsild

Telefoner: 2511
Juval 2512 - 2513

Telegramadresse: «Populær»

De industridrivende foreslo en nedsettelse på nesten 30 pst. — til \$ 6 pr. tonn mot \$ 8,40 i 1951, og baserte sitt pristilbud på at fisket ble påbegynt 16. november, samtidig med at sildens fettinnhold er størst.

Samtidig med at de forkastet pristilbudet og den foreslåtte begynnelsesdag fremsatte fagforeningen forslag til nytt lønningssystem, hvoretter grunnlønn til fiskere og føringsarbeidere (tendermen) skulle kalkuleres og garanteres.

Dette system ble forkastet av de industridrivende som ubrukelig. »Det kan ikke bli noe sildefiske i vinter«, sa de, »dersom fagforeningen insisterer på opprettholdelse av de meget høye lønninger til fiskere og arbeidere på tross av den nåværende markedssituasjon, som industrien ikke har noen kontroll over.«

Fisheries Association of British Columbia har fremlagt en oversikt over næringens stilling, hvorved fremgår:

Olje og mel er sildefiskets hovedprodukter. De selges til verdensmarkedets priser, og British Columbia kan ikke diktere disse priser, fordi dets produksjon bare utgjør en meget liten del av verdensproduksjonen.

På grunn av økt produksjon i andre land og det overalt adminnelige overskudd i olje- og fettbeholdninger, er sildeoljeprisen bare halvparten så stor som i fjor.

Melprisene har holdt seg stabile, men da USA er det eneste marked, må selskapene i British Columbia nå nøye seg med lavere inntømter på grunn av kursforskjellen.

Under krigen og i den første etterkrigstid var det mangel på olje og mel over hele verden. Prisene var høye, vårt sildefiske ble utvidet og ga god fortjeneste til fiskerne.

I den nåværende situasjon er det ingen garanti for at driftene kan opprettholdes med mindre en del av fallet i verdensmarkedets priser bæres av fiskerne og føringsarbeidernes mannskaper.

For å skape et bredere grunnlag for næringen har fabrikanter i British Columbia gjort gjentatte og kostbare forsøk på å selge sild i andre former og har gjennomført verden etter nye markeder.

Dette har ikke lyktes og fisket er fremdeles fullstendig avhengig av British Columbias mel- og oljesalg.

I håp om å kunne holde i gang et normalt fiske har industrien foreslått en prisreduksjon på sild, som fremdeles vil gi fiskere og føringsarbeidere god fortjeneste og samtidig gi selskapene rimelig anledning til å konkurrere på verdensmarkedet.

KÖSER, PLATZMANN & CO

Fiskimport

HAMBURG-ALTONA · NEUER FISCHEREIHAFEN · Telefon: 42 14 77 · Telegramadr. Laxköser

Industrien understreker at fiskere og arbeidere i de siste 5 år har tjent gjennomsnittlig nær ved \$ 4000 på en tre måneders fangstsesong. I fjor med en grunnpris på \$ 8,40 tjente de omkring \$ 3500 for 2½ måneders arbeid.

Men en grunnpris på \$ 6 pr. tonn i kommende sesong, skulle fiskerne ved normalt fiske kunne tjene \$ 2000 til 2500 hver.

To betydningsfulle betingelser må oppfylles for at driften skal bli lønnsom.

Selskapene må sammen med fiskerne, transportarbeiderne og fabrikkarbeiderne sørge for den største grad av effektivitet i driften. For det annet må sesongen begynnes på et tidlig tidspunkt, fordi silden har større fettinnhold ved sesongens begynnelse.

Det er ikke alminnelig kjent at sildefisket krever et kostbart utstyr, som alt sammen holdes av selskapene. Ved siden av kostbare båter og redskaper, må selskapene holde vedlike store sildoljefabrikker plassert strategisk velbeliggende med stor nok kapasitet til å kunne ta unna fangstene under storfiske.

En moderne sildesnurper koster godt og vel \$ 100 000, en sleper \$ 30 000, mens fjørefartøylene kan koste fra \$ 70 000 til over \$ 200.000.

Sildesnurperøter koster ca. \$ 25 000, og det kan koste \$ 4—5000 i reparasjonsomkostninger i sesongens løp hvis noten settes fast i bunnen.

Disse utgifter er alt sammen deler av investeringsrisikoen selskapene løper i tillegg til den risiko som er til stede ved omsetningen. (Commercial Fisherman — oktober 1952).

De engelske saltere ute av stand til å oppfylle sin Russlandskontrakt.

Blant dem for hvem East-Anglia-sildefisket ble særskilt skuffende er salterne. De er nå ute av stand til å dekke kontrakten med Sovjetunionen om leveranse av saltsild til verdi av £ 850 000. Sannsynligvis vil kontrakten bli overført til neste sesong. En ventet at det fra East-Anglia ville bli levert 70 000 tønner, men bare 30 000 tønner av de i alt saltede 40 179 tønner kan leveres til Russland.

Sesongen begynte som kjent meget lovende, men det satte inn med storm og uvær med hurtig avfallende fiske. Beste skotske driver med stasjon i Yarmouth fisket for £ 3500, dårligste for £ 770. Dette gjelder dampdrivere, mens motorfartøyer hadde henholdsvis £ 2800 og £ 250. Den båt som fisket best i fjor leverte sild for £ 5192.

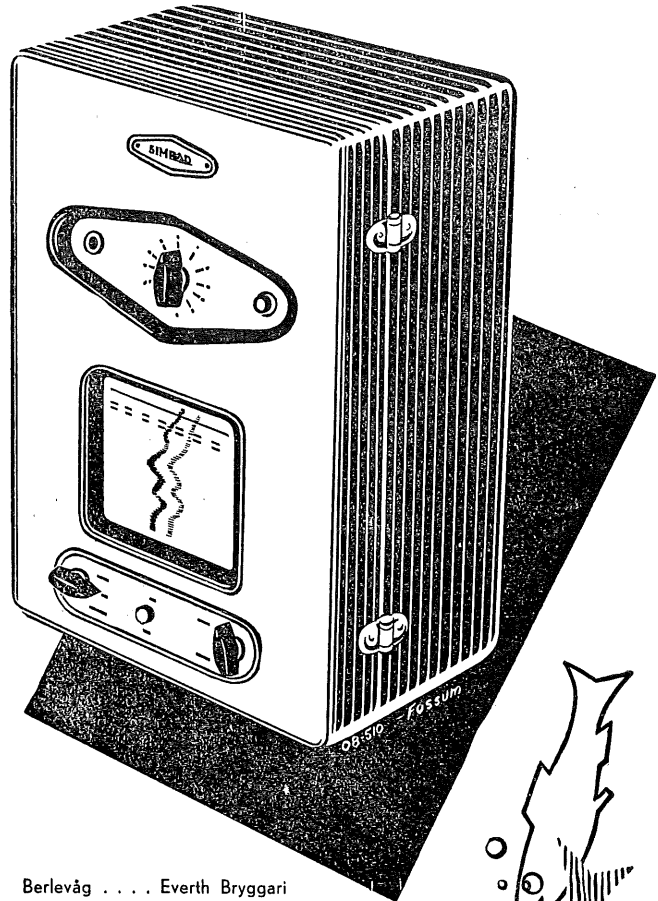
Det var ikke bare salterne som ikke fikk den sild de trengte. Også eksportører av sild til Middelhavs-markedene og fersksildepportører, som hadde leveringsordres til Tsjekkoslovakia, Polen og Østerrike, var ute av stand til å dekke sine kunders behov.

Det ble fisket tilsammen 242 967 crans mot 302 214 crans i fjor. Verdien herav var £ 892 475 mot £ 1 091 496. (Fra Fish Trades Gazette 6. desember 1952).

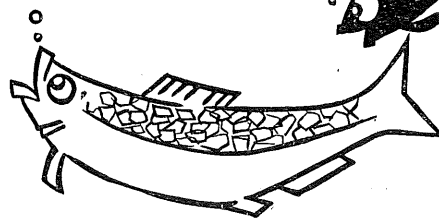
Det svenske islandssildfiske i 1952.

Årets svenske islandssildfiske har vært det beste man har hatt. Av den medførte tønneutrustning ble 95 pst. ifyllt mot 92 pst. i det gode år 1948. Det dårligste året var 1950 med bare 34 pst. Av garnsild ble det hjemført 18 117 tnr. sukkersaltet og krydret sild samt 25 425 tnr. vanlig saltsild. Hertil kommer 2400 tønner snurpesild. Det meste av silden ble tatt på Færøyfeltet, noe ved Jan Mayen. Det del-

SAMARBEIDET MELLOM SIMRAD-FORHANDLERNE SIKRER DEM ALLTID DEN BESTE SERVICE

- Berlevåg Everth Bryggari
- Honningsvåg . . Chr. Tuv & Co.
- Tromsø J. M. Hansen
- Andenes Als-Ing Radioservice
- Sortland A.s Helge V. Selnes
- Bø Endresen & Co.
- Svolvær Svolvær Radioforretning
- Henningsvær . . Sverre Larsen
- Bodø Henry Fribakk
- Sandnessjøen . . Arne Bjørnvold
- Rørvik Ingv. Olsen
- Kr.sund N Oddstøl Radio
- Molde O. Øverland
- Alesund Allfr. Nesset
- Måløy Måløy Radioforretning
- Bergen A.s Radek
- Haugesund Brommeland Radio
- Kr.sand S F. Reinhardt & Co.
- Fredrikstad Østlandsk Elektrisk A.s

tok 49 fartøyer i fisket — 3 av dem foretok 2 turer til fangstfeltet. (Fra Svenska Västskustfiskaren — juleutgave).

Fisk brakt i land i Møre og Romsdal fylke i tiden 1. januar—13. desember 1952.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse				
		Iset	Saltet	Hermetikk	Hengt	Fiske-mel
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	1 779	1 544	215	1	19	—
Sei	9 191	1 704	2 675	10	4 787	15
Lyr	149	147	1	—	1	—
Lange	3 274	100	3 164	—	10	—
Blålange	441	—	441	—	—	—
Brosme	3 317	186	3 051	—	80	—
Hyse	1 446	1 436	6	4	—	—
Kveite	1 353	1 352	1	—	—	—
Gullfl., rødsp. ...	21	21	—	—	—	—
Smørflyndre ...	13	13	—	—	—	—
Uer	9	9	—	—	—	—
Skate og rokke	526	526	—	—	—	—
Annen fisk	226	212	7	—	7	—
Håbrann	136	136	—	—	—	—
Pigghå	1 373	1 371	—	—	—	2
Makrellstørje ..	999	968	—	31	—	—
Hummer	79	75	—	4	—	—
Reker	68	68	—	—	—	—
Krabbe	613	138	—	475	—	—
I alt	25 013	1 0006	9 561	525	4 904	17
Herav til:						
Ålesund	11 046	4 983	6 024	39	—	—
Kristiansund N.	1 583	1 027	435	33	84	4
Smøla	1 763	193	33	203	1 323	11
Bud—Hustad ..	791	342	378	36	35	—
Ona—Bjørnsund	629	312	317	—	—	—
Bremsnes	2 987	407	216	10	2 354	—
Haram	412	194	23	195	—	—
Søre Sunnmøre	3 586	1 715	1 803	5	63	—
Grip	644	74	—	4	566	—
Kornstad	1 572	759	332	—	479	2
Leverkvantum 14 765 hl.						

God etterspørsel etter kippers i England.

I en notis i »The Fishing News« for 6. desember, hvori det beklages at Fleetwood mister sitt marked for benfri kippers simpelthen fordi sildesesongen ved Fleetwood nå er svært kort, og fordi man ikke kan konkurrere med andre byer som ligger nærmere fiskestedene, heter det: »I butikkene så jeg rikelig av både pakket og upakket benfri kippers, som ble solgt til 1 sh. 4 d. pr. pund. En handlende i Barrow-in-Furness fortalte meg at kippers var kommet ordentlig i forgrunnen etter at ferskfisken hadde steget i pris. Den var populær ikke bare blant bedrestillede kunder, men også større familier fant den rimelig og overkommelig. I Windermere førte alle fiskehandlerne benfri kippers og den var også å finne på hotellenes menyer.«

Det islandske torskefiske.

Ifølge telegrafisk underretning fra Fiskifjelag Islands var utbyttet av Islands torskefiskerier til 31. oktober til-

sammen 263 667 tonn sløyd fisk med hode mot 259 975 tonn i fjor på samme tid. I år er det iset 25 600 tonn (i fjor 38.585 tonn), filetert 111 929 tonn (i fjor 84 874 tonn), anvendt til stokkfisk 14 463 tonn (ifjor 6482 tonn), til hermetikk 260 tonn (125 tonn), saltet 103 100 tonn (i fjor 60 093 tonn), solgt til fabrikker 6340 tonn (i fjor 67 322 tonn), solgt fersk innenlands 1975 tonn (i fjor 2494 tonn).

Motorfiskebåter istedenfor dorier i portugisisk torskefiske.

»Journal do Pescador« har nylig i en artikkel behandlet spørsmålet om å erstatte doriene med motordrevne fangstbåter. Det skriver:

Det portugisiske fartøy »S. Ruy« prøver en ny torskefiskemetode på bankene ved Newfoundland og Grønland. Doriene erstattes med danskbygde fure- og eketresbåter av følgende dimensjoner: Lengde 6,1 m, bredde 2,1 m, dypgående 91 cm. Båten er utstyrt med en 10 hk. maskin med 1 cylinder og vridbar propell. Båtens vekt er 1500 kg og den har en kapasitet på 30 kvintaler eller 1800 kg fisk.

Denne båt benytter 3 forskjellige slags liner. Under fisket på øvre del av banken på om lag 30 favner eller mindre (55 m) benyttes en line på 5250 favner (9,6 km) med 10 500 angler med 90 cm mellomrom. Linen som brukes på dybder mellom 30 og 100 favner (55 til 183 m) er på 10 800 favner (19,2 km) med 7200 angler med 1,5 favners (2,7 m) mellomrom. På eggakanten av banken på over 100 favner (183 m) brukes liner på 12 600 favner med 4200 angler med 3 favners (5,5 m) mellomrom.

Når linen settes hives »jernet« og merkeboien ut først. Mens båten går settes resten av linen mens fiskerne egner. Linen hales med et lite linespill og linerull, som drives av maskinen.

Hvis prøvene som foregår fra »S. Ruy« blir vellykte blir det mulig å øke fangsten ved å sette ut 10 slike båter med 108 000 favner line med 72 000 angler. For tiden benytter hver fisker ca. 12 liner hver med 45 angler, som settes to ganger daglig. Dersom det var mulig å føre en flåte på 65 dorier ville disse teoretisk kunne fiske med 65 000 angler. I praksis kan en regne med at en slik flåte ville kunne benytte 40 000 angler.

Dette fremskritt kan innebære at dorydriften ikke lenger blir en individuell jobb. To eller tre fiskere kunne arbeide sammen, operasjonsfeltet i forhold til moderskipet kunne økes, og farene med fisket forminskes. Dessuten ville det nye system gi adgang til drift på dypere banker, hvor det er umulig å hale liner med håndkraft. (World Fish Trade — nov. 1952).

White Fish Authority skal sette igang reklamekampanje.

Fra sitt hovedkwater i Knaresborough har W.F.A. sendt ut melding om at det aktes igangsatt en avtissements- og reklamekampanje. Det opplyses at detaljene i planen er under utarbeidelse.

Ventelig vil nyheten om The Authority's beslutning bli mottatt med tilfredshet i fiskebransjen, hvor mange grener i noen tid har fremhevet det nyttige heri. Det foreligger ikke noe nærmere om hvordan det hele vil bli utført, men man venter at kampanjen vil omfatte alle næringens grener. (Fra Fish Trades Gazette 6. desember 1952).

Ilandbrakt fisk til Andenes i tiden 1. januar—
13. desember 1952.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Iset	Saltet	Hengt
	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	922	347	412	163
Sei	2 435	788	719	928
Lange	110	67	13	30
Blålange				
Brosme	73	23	8	42
Hyse	14	14	—	—
Kveite	44	44	—	—
Svartkveite	35	29	6	—
Uer	368	368	—	—
Steinbit	16	16	—	—
Pigghå	—	—	—	—
Annen fisk	26	20	2	4
I alt	4 043	1 716	1 160	1 167

Lever 4 324 hl, traån 2 309 hl.

Rogn 582 hl, iset 368 hl.

Hårdføre spanske fiskere.

Et selskap medlemmer av British Trawler Federation avla nylig et besøk i Spania. Mr. Jack Croft Baker, sa da han berettet om sine inntrykk fra reisen, at mange spanske fartøyer på ikke stort over 100 fot foretok lange turer av 60 døgns varighet til Nyfundlandsfeltene, hvor de drev par-tråling og salting av fangsten. »Det forbausset oss at det var mulig å finne folk, som var villige til å ta turer med så langvarig opphold hjemmefra i så små fartøyer,« bemerket han. »I alle tilfeller viste disse turene seg meget vellykte«. (The Fishing News 6. desember 1952).

Intet marked for skotske brislingfangster.

Brislingsesongen som er begynt i Firth of Forth ødelegges for fiskerne fordi det er ytterst vanskelig å få solgt fangstene. Hermetikkkabrikantene har antydnet at de er ute av stand til å kjøpe fordi de har meget store beholdninger av sild både hermetisert og frossen.

Dette skyldes sammenbruddet på det australske marked til hvilket skotske sildehermetikkkabrikanter sendte uhyre kvanta. Ennå et slag er tapet av hjemmemarkedet på grunn av bortsalg av importert norsk sild, som er innkjøpt av Ministry of Food og nå slippes løs til priser, som de hjemlige hermetikkkabrikanter mener ligger under produksjonsprisene.

I mellom-tiden må brislingfiskerne akseptere 20 sh. pr. cran med leveranse til dyrefôr, og er tilbøyelig til å stoppe fisket.

Ifølge et firma i hermetikkkbransjen ligger det usolgt 8 mill. esker sildehermetikk siden i fjor. Dessuten har fabrikantene på lager ca. 500 tonn hurtigfrossen brisling, som venter på bearbeidelse. Et annet firma bekrefter dette. Størrelsen av beholdningene av importert norsk herm. sild anslås til 25 000 000 esker, som nå selges ut til ca. 7 d. pr. eske av Ministry of Food. Detaljprisen for britisk sild er 1 sh. pr. eske, slik at M.O.F. i virkeligheten subsidierer konkurransen mot det hjemlige fiske.

Sel til Billingsgate market.

»The Fishing News« beretter at en sel ble funnet død på stranden ved Gairloch i Ross-shire og sendt til et av firmene på Billingsgate Market, som straks gikk i gang med å tilby den til forskjellige hoteller i London. Selen, som var grå av farge, veiet 40 lbs. og målte ca. 3 fot.

Den ble solgt til et velkjent West End-hotell til billig pris. Lekkert garnert selkjøtt ble tilbudt stamgjester til middag lørdag, til en pris av 7 sh. 6 d. pr. porsjon. Den ble tilberedt samtidig med slike appetittvekkere som laks, røykt ørret, ferske reker, østers, kaviar og champagne.

Kjøpmennene i Billingsgate kan ikke huske sist det var sel på markedet, men bøkene viser at det ble solgt atskillig av den for 200 år siden, da det fantes meget sel langs kysten.

Enkelte eksemplarer finner for tiden veien til den britiske kyst og holder seg i elvemunninger, hvor den får tak i atskillig laks og fisk. Ved siden av å spise fisk, er selen glad i skalldyr og skjell, hvilket forklarer hvorfor den skotske hummerfiskeren kom over denne lite ønskede selen i forrige uke.

Lov og bestemmelser gitt i medhold av lov.

Lov av 12. desember 1952 om endring av § 17 i lov av 6. august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten.

I.

§ 17 i lov av 6. august 1897 angående Skreifiskeriene i Lofoten skal heretter lyde:

Til fangst av skrei må ikke benyttes noe slags not eller dermed likeartet redskap så som trål. Herfra unntas alminnelige synkenøter hvis størrelse ikke overskrider 40 meter i hver kant, målt etter telen, eller 1600 kvadratmeter. Om forbud også mot bruken av sådanne mindre synkenøter henvises til bestemmelsen i § 16, litr. b.

Dagliner må ikke brukes før 12. mars i de vestenfor Hopen oppsynsdistrikt liggende oppsynsdistrikter (Vest-Lofotens og Henningsvær oppsynsdistrikt). Dog kan Kongen, etter andragende fra 2/3 av samtlige av de alminnelige utvalg i disse oppsynsdistrikter, ved en felles bestemmelse tillate avvikelser herfra. Har utvalget i ett oppsynsdistrikt vedtatt andragende herom plikter de øvrige utvalg å behandle det.

Fangst av fiskeyngel til gjødning eller til salg til guano-tilvirkning er forbudt.

Vedkommende departement kan tillate bruk av redskaper, som er forbudt etter denne lov, i forsøksøyemed og eilers i den utstrekning bruk av slike redskaper kan innpasses i Lofotfisket og antas å fremme et rasjonelt fiske. Vedkommende departement treffer nærmere bestemmelser om disse redskapers bruk, og fastsetter slike regulerende bestemmelser for andre redskaper som dette gjør nødvendig. Herunder kan departementet også gjøre unntak fra bestemmelser som er truffet av utvalgene i medhold av § 16.

Overtredelse av bestemmelsene i denne paragraf, eller bestemmelser gitt i medhold av denne, straffes med bøter.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1. juli 1953.

Dansk fiske i november 1952.

Det var forholdsvis gode værforhold til årstiden. I månedens løp omkom 3 fiskere og dessuten gikk 3 fiskefartøyer tapt — et av dem ved kollisjon.

I danske havner ble det ilandbrakt 21 300 tonn fisk i november måned, hvorav svenske fartøyer leverte 1600 tonn. Utbyttet ligger 6300 tonn lavere enn i oktober, men det er 7800 tonn større enn gjennomsnittet av novemberfangsten i årene 1942—51. Som vanlig skyldes denne stigning industrifangstens utvidelse. Av muslinger ble det i november tatt 3000 tonn.

Eksporsten av fersk fisk og skalldyr utgjorde 6500 tonn mot 5700 tonn i november i fjor. De direkte leveranser i britiske havner er ikke medregnet. Av muslinger ble det eksportert 1900 tonn mot 1000 tonn i samme måned i fjor.

Fangsten av flatfisk (rødspette, skrubbe og sandflyndre) utgjorde i alt 3600 tonn, hvorav 2700 tonn rødspette, som er litt mindre enn i oktober, men 400 tonn mer enn i november i fjor og gjennomsnittsfangsten for november i årene 1942—51. Det meste av fisken ble tatt i Nordsjøen. Således ble Esbjerg tilført 1900 og Thyborøn 1600 tonn.

Torskefisket ga 3100 tonn — litt mindre enn i oktober, og 800 tonn mindre enn gjennomsnittsfangsten for november i årene 1942—51. De beste resultater av fisket ble oppnådd i Nordsjøen og Belthavet.

Av sild ble det ilandbrakt 2000 tonn mot 3600 tonn i oktober. Utbyttet ligger ca. 1100 tonn over gjennomsnittet av novemberfangsten 1942—51. Fisket, hvori det også deltok svenske fartøyer, foregikk især i Skagerak og ble drevet både med bunntral og flytetral. På grunn av vanskelige avsetningsforhold ble en stor del av fangsten, som bestod av sild av sortering II, solgt til melfabrikkene.

Av konsumfisk tilførtes Skagen og Hirtshals fra fangsteder beliggende ut for Hirtshals og på Skagerak samt nord for Grenen henholdsvis 1100 og 400 tonn.

Av brisling ble det tatt 800 tonn, som kan betraktes som normalt.

Ålefisket ga 800 tonn — litt mindre enn i oktober. I forhold til november i fjor og i november i sammenligningsperioden var det ikke vesentlig forskjell. Fra Belt-havet og Østersjøen ble det innbrakt 345 og 265 tonn.

Av håbrann ble det i Nordsjøen og Skagerak tatt 45 tonn mot 125 tonn i november i fjor.

Laksefisket med drivline ble utøvet av større fartøyer i den østlige del av Østersjøen og i området ved Gottland samt av mindre fartøyer øst for Bornholm. Utenom bornholmske fartøyer deltok 80 båter fra andre steder. Laksefiske med faststående redskaper ble drevet av mindre båter umiddelbart utfor kyststrekningene. Det samlede utbytte utgjorde 165 tonn mot 115 tonn i november i fjor. Av fangsten ble det ilandbrakt ca. 45 tonn direkte til Kjøbenhavn.

Av industrifisk ble det tatt 10 100 tonn, som er 3500 tonn mindre enn i oktober, men 7300 tonn mer enn den gjennomsnittlige novemberfangst 1942—51. Storparten av fangsten ble tatt med trål i Skagerak og den nordvestlige del av Kattegat samt i farvannet nord for Grenen. (Fiskeribladet — des.utg.).

Dansk fisk går med åpne jernbanevogner mellom Harwich og London.

Fra dansk side har det ofte vært reist krav om at de jernbanevogner, som benyttes til transport av dansk kasse-

fisk fra Harwich til London, skal overdekkes med presenninger til beskyttelse mot sol og nedbør. Dette krav har imidlertid hverken vunnet støtte eller tilslutning blant de engelske importører, fordi det fra de engelske jernbaneselskaper hevdes, at anvendelsen av presenninger vil bety en forsinkelse i jernbanens ekspedisjon av kassefisken, som kan komme til å føre til at godsvognene ikke kommer med nattoget, men vil bli stående til neste dag. Lignende forsinkelser vil også inntreffe på Bishopsgate stasjon. Fiskeribladet — nov. 1952).

Produksjonen av hermetiske reker på Vest-Grønland.

På den kongelige grønlandske Handels fabrikker for hermetikk på Vest-Grønland ble det i året 1951—52 produsert 545 000 esker reker. Det meste av dette ble solgt i Danmark, men det er også blitt eksportert reker til USA, Finland, Sveits og Norge. (Dansk Fiskeritidende — 12. desember).

Svensk fiske innstilles i dagene 21.—28. desember.

Styret i Västskustfiskarnes Centralförbund har besluttet at fiskestopp skal innføres i dagene 21.—28. desember. Sild- og brislingsfisket skal opphøre allerede kl. 12 natten til 20. desember. (Svensk Fiskhandel — nr. 12).

Svensk sildefiske.

I uken som endte 6. desember ble det i svenske havner ilandbrakt 1736 tonn trålsild, hvorav 369 tonn ble saltet etter ilandføringen. Pr. 6. desember er det siden sesongens begynnelse den 1. juli blitt fisket 37 628 tonn sild, som er ilandbrakt fersk, hvorav det er blitt saltet 15 044 tonn. Dessuten har fiskefartøyene saltet under selve fisket 4429 tonn. I fjor i samme tidsrom var fangsten 34 626 tonn fersk ilandbrakt sild, hvorav saltet 14 537 tonn, hvortil sjøsaltet 2923 tonn.

Svensk fiskeeksport.

Ifølge en ny handelsavtale kan Sverige eksportere til Grekenland innen utløpet av første halvår 1953 torskerogn for 200 000 dollar, saltet og tørket torsk for 1,1 mill. dollars, røykt sild for 590 000 dollars samt fiskehermetikk til et ennå ikke bestemt fiksert beløp.

Til franske kolonier har Sverige på grunn av en overenskomst om visse tilleggskontingenter adgang til å eksportere blant annet tørket fisk og fiskehermetikk for 400 000 kroner. (Svensk Fiskhandel — nr. 12).

Engelsk mål og vekt omgjort til norsk:

1 pund	=	0,454 kg
1 cwt	=	50,8 »
1 stone	=	6,35 »
1 kit	=	10 stones
1 cran	=	170,47 liter
1 gallon	=	4,54 »
1 tonn	=	1016 kg
1 barrel sild	=	121,2 liter
